

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1997

N:o 165—170

SISÄLLYS

N:o		Sivu
165	Asetus omistusasuntolainojen korkotuesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	411
166	Asetus omaishoidon tuesta annetun asetuksen 6 ja 7 §:n muuttamisesta.....	413
167	Liikenneministeriön päätös vaurioituneen ajoneuvon kunnostamisesta ja ajoneuvon kokoamisesta osista.....	414
168	Maa- ja metsätalousministeriön päätös kolmansista maista tuotavasta hunajasta.....	419
169	Maa- ja metsätalousministeriön päätös kolmansista maista tuotavista linnunmunista.....	421
170	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä ministeriön päätöksistä.....	426

N:o 165

Asetus

omistusasuntolainojen korkotuesta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Ympäristöministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan omistusasuntolainojen korkotuesta 28 päivänä marraskuuta 1994 annetun asetuksen (1054/1994) 2 §:n 1 ja 2 momentti, 4 §:n 1 momentin 1 kohta, 6 §:n otsikko sekä lisätään 6 §:ään uusi 2 momentti sekä asetukseen uusi 7 a ja 7 b § seuraavasti:

2 §

Säännös hyväksymisedellytyksistä

Laina voidaan hyväksyä omakotikorkotukilainaksi ja omakotitalon perusparannuksen korkotukilainaksi edellyttäen, että asianomainen kunnan viranomainen on hyväksynyt omakotitalon rakennussuunnitelmat ja rakennuskustannukset tai perusparannussuunnitelmat ja perusparannuskustannukset ennen töiden aloittamista. Asunto-osakekorkotukilainan hyväksymisen edellytyksenä on, että valtion asuntorahasto on hyväksynyt asunto-osakeyhtiötalon lainoituskelpoiseksi ennen töiden aloittamista.

Kunnan viranomainen voi antaa luvan töiden aloittamiseen ennen 1 momentissa tarkoitettujen suunnitelmien ja kustannusten hyväksymistä, milloin on kyse omakotikorkotukilainasta tai omakotitalon perusparannuksen korkotukilainasta. Valtion asuntorahasto voi antaa luvan töiden aloittamiseen

ennen asunto-osakeyhtiötalon lainoituskelpoiseksi hyväksymistä. Jos työt on aloitettu ilman lupaa, voidaan laina hyväksyä korkotukilainaksi vain erityisestä syystä.

4 §

Asuinrakennus, rakennusryhmä ja omakotitalo

Korkotukilainaa hyväksyttäessä katsotaan:

1) *asuinrakennukseksi* talo ja siihen liittyvät asumista välittömästi palvelevat tilat, joissa asuntojen ja asumista palvelevien tilojen yhteenlaskettu huoneistoala on vähintään 75 prosenttia koko huoneistoalasta, jollei kunnan viranomainen tai jos on kyse lainoituskelpoiseksi hyväksyttävästä asunto-osakeyhtiöstä, valtion asuntorahasto erityisestä syystä hyväksy pienempää osuutta;

6 §

Asumiskustannusten kohtuullisuus ja vakavaraisuuden harkinta

— — — — —
Hyväksyessään kohteen lainoituskelpoiseksi omistusasuntolainojen korkotuesta annetun lain (1204/1993) 3 §:n 1 momentin 3 kohdan nojalla valtion asuntorahaston on kiinnitettävä huomiota siihen, että kohteen toteuttajat ovat vakavaraisia. Kohteen toteuttajan on valtion asuntorahaston tai valtiokonttorin pyynnöstä annettava vakuutus tai selvitys siitä, että rakennustöiden osalta maksetuista palkoista on suoritettu oikeamääräisesti ennakonpidätykset ja että myös työnantajalle kuuluvat muut velvoitteet on suoritettu. Jos rakennustyöt teetetään urakkasopimuksen perusteella, kohteen toteuttajan on vaadittava edellä tarkoitettu vakuutus tai selvitys pääurakoitsijalta ja tarvittaessa muilta urakoitsijoilta.

Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

7 a §

Hyvän rakennuttamis- ja urakointitavan valvonta

Valtion asuntorahaston on tarkastettava hyvän rakennuttamis- ja urakointitavan noudattamista omistusasuntolainojen korkotuesta annetun lain 3 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetuissa kohteissa.

7 b §

Ohjeet

Valtion asuntorahasto voi antaa ohjeita korkotukilainojen hyväksymismenettelystä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 166

Asetus**omaishoidon tuesta annetun asetuksen 6 ja 7 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan omaishoidon tuesta 2 päivänä huhtikuuta 1993 annetun asetuksen (318/1993) 6 ja 7 § seuraavasti:

6 §

Hoitopalkkion maksaminen

Omaishoidon tukena annettava hoitopalkkio maksetaan hoitajalle.

7 §

Hoitopalkkion suuruus

Hoitopalkkion suuruuteen vaikuttavat ainoastaan hoidon sitovuus ja vaativuus, jollei 2 momentin 3 kohdasta muuta johdu. Alin hoitopalkkio on 1 135,14 markkaa kuukaudessa.

Hoitopalkkio voidaan sopia 1 momentissa säädettyä alinta määrää pienemmäksi, jos:

- 1) hoidon sitovuus on vähäistä;
- 2) hoidon tarve on vähäistä tai tilapäistä; taikka
- 3) siihen on hoitajan esittämä erityinen syy.

Hoitopalkkioita tarkistetaan kalenterivuosittain sen palkkaindeksiluvun mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin eläkelain (395/1961) 9 §:n soveltamista varten.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1997.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 167

Liikenneministeriön päätös**vaurioituneen ajoneuvon kunnostamisesta ja ajoneuvon kokoamisesta osista**

Annettu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Liikenneministeriö on päättänyt 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun autoverolain (1482/1994) 3 §:n 1 momentin ja 3 päivänä huhtikuuta 1981 annetun tieliikennelain (267/1981) 108 §:n 3 momentin 10 kohdan nojalla, sellaisena kuin niistä jälkimmäinen on laissa 989/1992:

1 §

Soveltamisala

1. Tämä päätös koskee vaurioituneen henkilöauton ja moottoripyörän kunnostamista ja kokoamista osista sekä kunnostetun tai kootun henkilöauton ja moottoripyörän katsastamista ja merkitsemistä rekisteriin.

2. Päätös ei koske sellaista ajoneuvon kunnostamista, jossa kunnostetun ajoneuvon osista vähemmän kuin 35 prosenttia on peräisin muualta kuin 2 §:ssä tarkoitetusta kanta-ajoneuvosta. Käytettynä maahantuodun ajoneuvon kunnostamista päätös kuitenkin koskee, kun kunnostetun ajoneuvon osista vähintään 25 prosenttia on peräisin muualta kuin 2 §:ssä tarkoitetusta kanta-ajoneuvosta.

2 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

a) *kanta-ajoneuvolla* ajoneuvoyksilöä, josta peräisin olevat osat muodostavat kunnostetusta tai kootusta ajoneuvosta enemmän kuin 50 prosenttia;

b) *korjatulla ajoneuvolla* liikennevahingon, korroosion tai muun syyn johdosta vaurioitunutta ja sen jälkeen kunnostettua ajoneuvoa, jolla on kanta-ajoneuvo; korjattu ajoneuvo on myös osista koottu ajoneuvo, jolla on kanta-ajoneuvo;

c) *rakennetulla ajoneuvolla* kunnostettua tai osista koottua ajoneuvoa, jolla ei ole kanta-ajoneuvoa; sekä

d) *varaosalla* ajoneuvon kunnostamisessa tai kokoamisessa käytettyä osaa, joka ei ole aikaisemmin ollut käytössä siinä ajoneuvossa.

3 §

Ajoneuvon osien osuudet

1. Ajoneuvon osien ja osakokonaisuuksien osuudet ajoneuvosta ovat tämän päätöksen liitteen mukaiset.

2. Jos liitteessä tarkoitettu osakokonaisuudesta käytetään vain osa, katsastustoimipaikka määrää osuuden arvioimalla.

4 §

Ajoneuvon kunnostaminen ja kokoaminen

Vaurioituneen ajoneuvon kunnostaminen tai ajoneuvon kokoaminen osista tulee suorittaa huolella käyttäen vähintään kunnostettavan tai koottavan ajoneuvon ikää ja kuntoa vastaavia varaosia. Kunnostetun tai kootun ajoneuvon lujuuden tulee vastata samanikäisen, vaurioitumattoman ajoneuvon lujuutta.

5 §

Työn valvonta

1. Tässä päätöksessä tarkoitettu ajoneuvo on työn valmistuttua hyväksyttävä katsastuksessa riippumatta siitä, onko mahdollinen kanta-ajoneuvo ennen työn aloittamista poistettu rekisteristä.

2. Korjattuna ajoneuvona katsastettavan ajoneuvon kanta-ajoneuvo tulee ennen ajoneuvon kunnostus- tai muutostyön taikka osista kokoamistyön aloittamista esittää katsastustoimipaikalle yksilöintiä varten ja ajoneuvon valmistuttua katsastettava samassa katsastustoimipaikassa.

3. Ennen ajoneuvon kunnostus- tai muutostyön taikka osista kokoamistyön aloitta-

mista katsastustoimipaikalla suoritettu kanta-ajoneuvon yksilöinti on voimassa kaksi vuotta.

4. Ajoneuvo, jota ei ennen kunnostus-, muutos- tai osista kokoamistyön aloittamista esitetä katsastustoimipaikalle yksilöitäväksi, hyväksytään liikenteeseen ainoastaan rakennettuna ajoneuvona.

5. Ajoneuvon katsastajalla on työn kestäessä oikeus tarkastaa, että työ tehdään asianmukaisesti ja luotettavasti.

6 §

Selvitys osien alkuperästä

1. Korjatun ajoneuvon katsastuksessa on esitettävä luotettava selvitys siitä, mitkä osat ovat peräisin kanta-ajoneuvosta. Muiden kuin kanta-ajoneuvosta peräisin olevien osien alkuperästä on, jos katsastustoimipaikka katsoo sen tarpeelliseksi, myös esitettävä luotettava selvitys, kuten kauppalasku, tuliselvitys tai muu vastaava.

2. Rakennetun ajoneuvon kokoamisessa käytettyjen osien alkuperästä on samoin esitettävä luotettava selvitys. Selvitys on annettava vähintään tämän päätöksen liitteen mukaisen jaotuksen tarkkuudella.

3. Osien alkuperää koskeva selvitys tehdään ajoneuvohallintokeskuksen vahvistamalla lomakkeella, johon liitetään selvitykset osien alkuperästä. Lomakkeen tulee olla ajoneuvon tai osien omistajan tai muun luotettavan henkilön oikeaksi todistama.

7 §

Kunnostetun tai kootun ajoneuvon valmistenumero

1. Korjattu ajoneuvo merkitään rekisteriin kanta-ajoneuvon valmistenumeroilla. Jos valmistenumero kunnostuksen yhteydessä vahingoittuu tai joudutaan poistamaan, on valmistenumeron tarkastamisesta sovittava katsastustoimipaikan kanssa ennen kunnostustyön aloittamista.

2. Jos kunnostukseen käytetyssä osassa on muu kuin kanta-ajoneuvon valmistenumero, katsastustoimipaikka mitätöi tämän numeron yliviivaamalla siten, että se on edelleen luettavissa. Mitätöinti osoitetaan molemmille puolille valmistenumeroa katsastustoimipaikan tekemällä toimipaikan osoittavalla meistoksella.

3. Jos kanta-ajoneuvon valmistenumero joudutaan meistämään uudestaan, katsastustoimipaikka varmentaa numeron sen molemmille puolille tehdyllä toimipaikan osoittavalla meistoksella.

4. Katsastustoimipaikka antaa rakennetulle ajoneuvolle uuden valmistenumeron, joka meistetään ajoneuvon koriin tai runkoon. Tarkastettuaan numeron katsastustoimipaikka varmentaa numeron molemmille puolille sitä tehdyllä katsastustoimipaikkaa osoittavalla meistoksella.

5. Katsastustoimipaikkaa osoittavan meistoksen tulee olla ilmoitettu ajoneuvohallintokeskukselle ennen meistoksen käytön aloittamista.

8 §

Rekisteriin merkitseminen

1. Korjattu ajoneuvo merkitään rekisteriin kanta-ajoneuvon merkkisenä ja mallisena. Käyttöönottoajankohdaksi merkitään kanta-ajoneuvon käyttöönottoajankohta. Muut rekisteritiedot tarkistetaan vastaamaan korjattua ajoneuvoa. Korjaukseen käytettyjen osien alkuperää koskevat selvitykset liitetään katsastuskirjaan. Rekisteriin ja rekisteriötteeseen merkitään tieto vaihdetuista osista ja niiden prosenttiosuuksista sekä huomautus ”KORJATTU AJONEUVO”.

2. Jos korjatun ajoneuvon kunnostustyössä on käytetty muita kuin samasta ajoneuvomallista tai samaan mallisarjaan kuuluvasta ajoneuvosta peräisin olevia osia ja jos kanta-ajoneuvon rakenteeseen tai teknillisiin ominaisuuksiin on tehty oleellisia muutoksia, katsotaan korjattua ajoneuvoa muutetun. Tällainen ajoneuvo merkitään rekisteriin kanta-ajoneuvon merkkisenä ja mallisena tai tarvittaessa mallin muunnoksena. Rekisteriin ja rekisteriötteeseen merkitään tieto vaihdetuista osista ja niiden prosenttiosuuksista sekä huomautus ”KORJATTU JA MUUTETTU AJONEUVO”.

3. Rakennettu ajoneuvo merkitään rekisteriin sen merkkisenä ja mallisena, millaisesta ajoneuvomallista enemmän kuin 50 prosenttia ajoneuvon osista on peräisin tai sellaisen mallin muunnoksena. Jos tällaista ajoneuvomallia ei ole, rakennettu ajoneuvo merkitään rekisteriin omatekoisena ajoneuvomallina. Rakennetun ajoneuvon käyttöönottopäiväksi merkitään rakennetun ajoneuvon ensirekisteröintipäivä. Rekisteriin ja rekiste-

riotteeseen merkitään huomautus ”RAKENNETTU AJONEUVO” tai ”RAKENNETTU JA MUUTETTU AJONEUVO”

4. Uuden valmistenumeron merkitsemisestä ja valmistenumeron mitätöimisestä sekä vaihdettujen tai muutettujen osien osuudesta tehdään asianmukainen merkintä ajoneuvorekisterin tietoihin.

9 §

Voimaantulo

1. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

2. Ennen päätöksen voimaantuloa katsastustoimipaikalle yksilöitäväksi esitetyn kanta-ajoneuvon tai katsastustoimipaikan ohjeisiin perustuen aloitetun ajoneuvon kunnostaminen saadaan hyväksyä 31 päivään joulukuuta 1998 asti noudattaen tämän päätöksen voimaan tullessa voimassa ollutta vaurioituneen auton kunnostamisesta ja auton kokoaamisesta osista 23 päivänä joulukuuta 1981 annettua liikenneministeriön päätöstä (1044/1981) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

3. Tällä päätöksellä kumotaan 2 momentissa tarkoitettu liikenneministeriön päätös siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Yli-insinööri Kari Saari

1. Kori	2- tai 3- ovinen	4- tai 5- ovinen	4. Muut korivarusteet	
a) Itsekantava rakenne			a) Lasit ja lasinpyyhkimet .	2,0 %
b) Korikehikko . . .	24 %	20 %	b) Puskurit (1,2 % kumpikin)	2,4 %
c) Runkorakenne			c) Etusäleikkö	1,0 %
1) Korikehikko	12 %	10 %	d) Valaisimet ja sähköjohdot	1,6 %
2) Runko	12 %	10 %	(Muut korivarusteet yhteensä	7, 0 %)
c) Pohjalevyrakenne			5. Akselistot	
1) Korikehikko	16,0 %	13,3 %	a) Takavetorakenne	
2) Pohjalevy .	8,0 %	6,7 %	1) Etuakselisto	10,0 %
2. Muut peltiosat			2) Taka-akselisto	10,0 %
a) Etukansi	2,0 %	2,0 %	b) Etuvetorakenne	
b) Etulokasuojat			1) Etuakselisto	14,0 %
(1,0 % kumpikin)	2,0 %	2,0 %	2) Taka-akselisto	6,0 %
c) Etuovet			(Akselistot yhteensä . . .	20,0 %)
(2,5 % kumpikin)	5,0 %	5,0 %	6. Ohjauslaitteisto	
d) Takasivuovet			Täydellisenä yhteensä	3,0 %
(2,0 % kumpikin)	—	4,0 %	7. Moottori apulaitteineen	
e) Takakansi tai -ovi	2,0 %	2, 0 %	a) Moottori	12,0 %
(Peltivalmis kori yhteensä	35,0 %	35,0 %)	b) Käynnislaitteisto	1,5 %
3. Sisustus			c) Latauslaitteisto	1,5 %
a) Lämmityslaite täydellisenä		2,2 %	(Moottori apulaitteineen yhteensä	15,0 %)
b) Kojelauta		1,2 %	8. Vaihteisto ja kytkin	9,0 %
c) Mittarivarustus		1,2 %		
d) Etuistuimet (1,2 % kumpi- kin)		2, 4 %		
e) Takaistuin . . .		2,0 %		
f) Verhoilu		2,0 %		
(Sisustus yhteensä		11,0 %)		
				Yhteensä 100,0 %

B. Moottoripyörän osien ja osakokonaisuuksien suhteelliset osuudet

1. Moottori apulaitteineen	24 %
2. Runko	20 %
3. Takahaarukka	5 %
4. Etuhaarukka	10 %
5. Polttoainesäiliö	3 %
6. Roiskesuojat ja -läpät	3 %
7. Valot, heijastimet ja sähköjärjestelmä	3 %
8. Istuin	3 %
9. Ohjaustanko	4 %
10. Pyörät (rengas+vanne) jarrujärjestelmä	10 %
11. Jalkatuet	2 %
12. Pakoputkisto	5 %
13. Ketjut/remmi + ketjusuoja	1 %
14. Mittarit	2 %
15. Peilit	1 %
16. Jouset, heilahduksenvaimentimet	4 %
Yhteensä	100 %

NIMIKKEIDEN SELVENNYKSIÄ

Korikehikko: Korirakenne ilman ovia, etu- ja takakannta sekä lokasuojia.

Etuakselisto: Apurunko, akselipalkki, tukivarret, jouset, kallistuksen vakain, heilahduksenvaimentimet, jarrut, vanteet ja etuvetorakenteessa vetoakselit.

Taka-akselisto: Taka-akselipalkki, tukivarret, jouset, kallistuksen vakain, heilahduk-

senvaimentimet, jarrut, vanteet ja takavetorakenteessa vetopyörästä, vetoakselit ja voimansiirtoakseli.

Ohjauslaitteisto: Ohjauspyörä, -akseli ja -vaihde sekä raidetangot ja vastaavat osat.

Moottori: Moottori apulaitteineen (mm. jäähdyn ja kaasutin) lukuunottamatta käynnistys- ja latauslaitteistoja.

N:o 168

Maa- ja metsätalousministeriön päätös

kolmansista maista tuotavasta hunajasta

Annettu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1192/1996) 2 ja 5 §:n nojalla:

1 §

Tarkoitus ja soveltamisala

Tämän päätöksen tarkoituksena on turvata Euroopan unionin ulkopuolisista maista (*kolmannet maat*) Suomeen tuotavan, elintarvikkeeksi käytettävän hunajan elintarvikehygieeninen laatu sekä estää eräiden eläintautien leviäminen maahan kyseisen maahantuonnin yhteydessä.

Päätöksessä säädetään ehdoista, joilla hunajaa saadaan tuoda Suomeen kolmansista maista.

Kolmansista maista tuotavan hunajan eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta säädetään erikseen.

2 §

Suhde eräisiin säädöksiin

Hunajalle asetettavista vaatimuksista säädetään lisäksi elintarvikelaissa (361/1995) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä.

3 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *hunajalla* elintarviketta, jonka hunajamehiläinen on tuottanut kukkien medestä tai kasvien elävien osien eritteistä ja jota mehiläiset keräävät, muuntavat tai yhdistelevät tiettyjen itsestään peräisin olevien aineiden kanssa, varastoivat sekä jättävät kypsyään hunajakennoihin;

2) *ulkomaanliikenteen muonituksella* Suomen ja muun valtion välisessä lento- tai lai-

valiikenteessä miehistön ja matkustajien nautittaviksi tarkoitettuja elintarvikkeita;

3) *jäsenvaltiolla* Euroopan unionin jäsenvaltiota; sekä

4) *viejämaalla* kolmatta maata, josta hunaja tuodaan Suomeen.

4 §

Soveltamisalan rajoitus

Tätä päätöstä ei sovelleta hunajaan, joka:

1) tuodaan ulkomaanliikenteen muonitusta varten;

2) kuljetetaan Suomen alueen kautta toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan; taikka

3) tuodaan Suomeen varastoitavaksi väliaikaisesti ennen kuljettamista kolmanteen maahan.

5 §

Tuonti omaan käyttöön sekä lähetykset yksityishenkilöille

Tämän päätöksen 7 §:n 2 momenttia ja 8 §:ää ei sovelleta enintään yhden kilon suuruiseen erään hunajaa, jonka yksityishenkilö tuo mukanaan maahan omaan käyttöönsä tai joka on lähetetty yksityishenkilölle hänen yksityistaloudessaan käytettäväksi.

6 §

Tuonti lähetystöjen ja kansainvälisten järjestöjen käyttöön

Tämän päätöksen 7 §:n 2 momenttia ja 8 §:ää ei sovelleta hunajaan, joka tuodaan

Neuvoston direktiivi 90/675/ETY; EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1, neuvoston direktiivi 92/118/ETY; EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s. 49, komission päätös 94/278/EY; EYVL N:o L 120, 11.5.1994, s. 44, neuvoston direktiivi 96/90/EY; EYVL N:o L 13, 16.1.1997, s. 24

suurlähetystöjen tai diplomaattisia oikeuksia nauttivien kansainvälisten järjestöjen omaan käyttöön.

7 §

Tuonnin yleiset edellytykset

Maahan tuotava hunaja ei saa aiheuttaa vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle

Maahan tuotavan hunajan on täytettävä eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun lain (1195/1996) ja sen nojalla annettujen säännösten vaatimukset.

8 §

Tuonnin erityisehdot

Tuonnin ehtona on, että:

1) hunaja on peräisin laitoksesta, jonka viejämään toimivaltainen viranomainen on rekisteröinyt; ja

2) hunajan mukana on Euroopan yhteisöjen komission tai maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston hyväksymän mallin mukainen terveystodistus.

9 §

Tuontiasiakirjat

Edellä 8 §:n 2 kohdassa tarkoitetun terveystodistuksen on oltava alkuperäinen, numeroitu, yhdelle paperiarkille laadittu ja tämän päätöksen säännösten mukaisesti täytetty. Todistus on laadittava vähintään yhdellä eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen suorittavan jäsenvaltion virallisista kielistä tai englannin kielellä.

Terveystodistuksen allekirjoittaa ja päivää

Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

se viejämään toimivaltaisen viranomaisen edustaja, joka on vastuussa siitä, että hunaja täyttää tämän päätöksen 8 §:n mukaiset vaatimukset. Todistuksessa on oltava toimivaltaisen viranomaisen edustajan nimi, virka-asema ja allekirjoitus sekä toimivaltaisen viranomaisen virallinen leima. Allekirjoituksen ja leiman on oltava erivärisiä kuin todistukseen painettu teksti.

Sen lisäksi, mitä muualla tässä päätöksessä säädetään todistuksista ja asiakirjoista, muissa kuin 5 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa hunajan mukana on oltava asiakirja, josta käy ilmi tuotteen viejämaa.

10 §

Asiakirjojen ja todistusten säilyttäminen

Maahantuojan on säilytettävä kaikki tässä päätöksessä tarkoitetut asiakirjat ja todistukset vähintään kahden vuoden ajan maahantuonnista.

11 §

Eläintauti- tai terveystilanteen muutos

Sen estämättä, mitä tässä päätöksessä säädetään, on noudatettava niitä erillisiä suojapäätöksiä, jotka maa- ja metsätalousministeriö tai sen eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto antaa viejämään eläintauti- tai terveystilanteen muutoksen vuoksi.

12 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997. Päätöksen 8 § tulee kuitenkin voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1997.

Eläinlääkintötarkastaja Riitta Armfelt

N:o 169

Maa- ja metsätalousministeriön päätös kolmansista maista tuotavista linnunmunista

Annettu Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1192/1996) 2 ja 5 §:n nojalla:

1 §

Tarkoitus ja soveltamisala

Tämän päätöksen tarkoituksena on turvata Euroopan unionin ulkopuolisista maista (*kolmannet maat*) Suomeen tuotavien, elintarvikkeeksi käytettävien linnunmunien elintarvikkehygieeninen laatu sekä estää eräiden eläintautien leviäminen maahan kyseisen maahan-tuonnin yhteydessä.

Päätöksessä säädetään ehdoista, joilla linnunmunia saadaan tuoda Suomeen kolmansista maista.

Kolmansista maista tuotavien linnunmunien eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta säädetään erikseen.

2 §

Suhde eräisiin säädöksiin

Linnunmunille asetettavista vaatimuksista säädetään lisäksi elintarvikelaissa (361/1995) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä.

Kananmunia koskevista vaatimuksista säädetään myös tietyistä munien kaupan pitämisen vaatimuksista annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1907/90 ja sen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1274/91.

3 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *munilla* elintarvikkeeksi sellaisenaan tai elintarviketeollisuudessa käytettäviä kuorellisia linnunmunia;

2) *ulkomaanliikenteen muonituksella* Suomen ja muun valtion välisessä lento- tai laivaliikenteessä miehistön ja matkustajien nautittaviksi tarkoitettuja elintarvikkeita;

3) *jäsenvaltiolla* Euroopan unionin jäsenvaltiota; sekä

4) *viejämaalla* kolmatta maata, josta munat tuodaan Suomeen.

4 §

Soveltamisalan rajoitus

Tätä päätöstä ei sovelleta muniin, jotka:

1) tuodaan maahan ulkomaanliikenteen muonitusta varten;

2) kuljetetaan Suomen alueen kautta toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan; taikka

3) tuodaan Suomeen varastoitaviksi väliaikaisesti ennen munien kuljettamista kolmanteen maahan.

Neuvoston direktiivi 90/675/ETY; EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1, neuvoston direktiivi 92/118/ETY; EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s. 49, komission päätös 94/85/EY; EYVL N:o L 44, 17.2.1994, s. 31, komission päätös 94/278/EY; EYVL N:o L 120, 11.5.1994, s. 44, komission päätös 94/298/EY; EYVL N:o L 131, 26.5.1994, s. 24, komission päätös 95/58/EY; EYVL N:o L 55, 11.3.1995, s. 41, komission päätös 95/181/EY; EYVL N:o L 119, 30.5.1995, s. 34, komission päätös 96/2/EY; EYVL N:o L 1, 3.1.1996, s. 6, komission päätös 96/285/EY; EYVL N:o L 107, 30.4.1996, s. 19, komission päätös 95/168/EY; EYVL N:o L 109, 16.5.1995, s. 44.

5 §

Tuonti omaan käyttöön sekä lähetykset yksityishenkilöille

Tämän päätöksen 7 §:n 2 momenttia ja 8 §:ää ei sovelleta enintään yhden kilon suuruiseen erään munia, jonka yksityishenkilö tuo mukanaan maahan omaan käyttöönsä tämän päätöksen liitteessä 1 mainitusta maasta tai joka on jostakin edellä tarkoitusta maasta lähetetty yksityishenkilölle hänen yksityistaloudessaan käytettäväksi.

6 §

Tuonti lähetystöjen ja kansainvälisten järjestöjen käyttöön

Tämän päätöksen 7 §:n 2 momenttia ja 8 §:ää ei sovelleta muniin, jotka tuodaan suurlähetystöjen tai diplomaattisia oikeuksia nauttivien kansainvälisten järjestöjen omaan käyttöön tämän päätöksen liitteessä 1 mainituista maista.

7 §

Tuonnin yleiset edellytykset

Maahantuotavat linnunmunat eivät saa aiheuttaa vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle.

Maahan tuotavien kananmunien on täytettävä eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun lain (1195/1996) ja sen nojalla annettujen säännösten vaatimukset.

8 §

Kananmunat

Kananmunia saadaan tuoda maahan liitteessä 1 luetelluista maista.

Kananmunien tuonnin ehtona on lisäksi, että:

- 1) kananmunat ovat viejämään toimivaltaisen viranomaisen hyväksymästä laitoksesta;
- 2) kananmunien mukana on Euroopan yhteisöjen komission tai maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston hyväksymän mallin mukainen terveystodistus; sekä
- 3) kananmunat täyttävät salmonellaa koskevien lisävakuuksien vahvistamisesta Suo-

meen ja Ruotsiin lähetettävien ihmisravinnoksi tarkoitettujen tietätytyppisten munien lähetyksen osalta annetussa komission päätöksessä 95/168/EY määrätty vaatimukset ja kananmunien mukana seuraa liitteessä 2 olevan mallin mukainen terveystodistus.

9 §

Muut linnunmunat kuin kananmunat

Muita linnunmunia kuin kananmunia saadaan tuoda maahan vain, jos maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto on myöntänyt siihen tuontiluvan. Tuontiehdot määrätään tuontiluvassa.

10 §

Tuontiasiakirjat

Edellä 8 § 2 momentissa tarkoitettujen terveystodistusten on oltava alkuperäisiä, numeroituja, yhdelle paperiarkille laadittuja ja tämän päätöksen säännösten mukaisesti täytettyjä. Todistukset on laadittava vähintään yhdellä eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen suorittavan jäsenvaltion virallisista kielistä tai englannin kielellä.

Terveystodistukset allekirjoittaa ja päivää viejämään toimivaltaisen viranomaisen edustajana se eläinlääkäri, joka on vastuussa siitä, että kananmunat täyttävät 8 §:n vaatimukset. Todistuksessa on oltava toimivaltaisen viranomaisen edustajana toimivan eläinlääkärin nimi, virka-asema ja allekirjoitus sekä toimivaltaisen viranomaisen virallinen leima. Allekirjoituksen ja leiman on oltava erivärisiä kuin todistuksen painettu teksti.

Sen lisäksi, mitä muualla tässä päätöksessä säädetään todistuksista ja asiakirjoista, muissa kuin 5 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa munien mukana on oltava asiakirja, josta käy ilmi munien viejämää.

11 §

Asiakirjojen ja todistusten säilyttäminen

Maahantuojan on säilytettävä kaikki tässä päätöksessä tarkoitettut asiakirjat ja todistukset vähintään kahden vuoden ajan maahantuonnista.

12 §

Eläintauti- tai terveystilanteen muutos

Sen estämättä, mitä tässä päätöksessä säädetään, on noudatettava niitä erillisiä suojapäätöksiä, jotka maa- ja metsätalousministeriö tai sen eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto antaa viejämään eläintauti- tai terveystilanteen muutoksen vuoksi.

Helsingissä 14 päivänä helmikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

13 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Eläinlääkintötarkastaja Riitta Armfelt

LIITE 1

Kananmunia saadaan tuoda Suomeen seuraavista kolmansista maista:

Amerikan yhdysvallat
Argentiina
Australia
Brasilia
Bulgaria
Chile
Etelä-Afrikka
Etelä-Korea
Israel
Kanada
Kiinan kansantasavalta
Kroatia
Kypros
Liettua
Madagaskar
Malta
Malesia
Namibia
Norja
Puola
Romania
Slovakia
Slovenia
Sveitsi
Thaimaa
Tsekin tasavalta
Turkki
Unkari
Uruguay
Uusi-Seelanti
Zimbabwe

LIITE 2

TODISTUS TIETYNTYYPPISTEN KANANMUNIEN LÄHETTÄMISESTÄ SUOMEEN (1)

Viitenumero:

I. Munalähetysten tunnistetiedot

Laatuluokka:

Painoluokka:

Yksiköiden tai pakkausten lukumäärä:

Vähimmäissäilyvyysaika:

Nettopaino:

Kuljetustapa:

II. Munien alkuperä

Viejämaa:.....

Lähettäjä (nimi ja täydellinen osoite):

.....

Pakkaamon(pakkaamoiden) osoite (osoitteet) ja hyväksymisnumero(t):

.....

.....

Toimivaltainen viranomainen:

III. Munien määränpää

Vastaanottaja (nimi ja täydellinen osoite):

.....

IV. Vahvistus

Minä, allekirjoittanut, vakuutan, että edellä tarkoitetut munat ovat lähtöisin munintakanaloista, jotka on tutkittu kielteisin tuloksin salmonellan varalta salmonellaa koskevien lisävakuuksien vahvistamisesta Suomeen ja Ruotsiin lähetettävien ihmisravinnoksi tarkoitettujen tietyntyyppisten munien lähetysten osalta toukokuun 8 päivänä 1995 annetun komission päätöksen 95/168/EY mukaisesti.

Paikka Päivämäärä

Leima⁽²⁾.....
(toimivaltaisen viranomaisen allekirjoitus⁽²⁾).....
(nimenselvennys)

(1) Ihmisravinnoksi tarkoitetut A- ja B- laatuluokan kananmunat (ei koske munavalmisteiden tuotantoon tarkoitettuja tai direktiivin 89/437/ETY mukaisesti hyväksytyihin elintarviketeollisuuden laitoksiin toimitettavia munia)

(2) Allekirjoituksen ja leiman on oltava eri väriinen kuin tekstiosan.

N:o 170

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä ministeriön päätöksistä

Annettu Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto on antanut seuraavat päätökset:

Päätöksen nimi	n:o	antopäivä	voimaantulopäivä
MMM EEOp lampaiden ja vuohien bruselloosien vastustamisesta ¹⁾	7/EEO/1997	31.1.1997	1.3.1997
MMM EEOp aujeszkyyn taudin vastustamisesta sikaloissa ²⁾	8/EEO/1997	31.1.1997	1.3.1997

Edellä mainitut päätökset on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston määräyskokoelmassa. Päätökset ovat saatavissa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosastosta, osoite Kluuvikatu 4 A, 00100 Helsinki, puhelin (90)1601.

Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 1997

Hallitusneuvos *Kristiina Pajala*

Nuorempi hallitussihteeri Erkki Arnkil

¹⁾ Neuvoston direktiivi 91/68/ETY; EYVL N:o L 46, 19.2.1991, s. 19, komission päätös 94/965/EY; EYVL N:o L 371, 31.12.1994, s. 31.

²⁾ Komission päätös 94/961/EY; EYVL N:o 371, 31.12.1994, s. 26.